

Een set van twee ingelijste portretten in daguerreotypie, een man met een jongen en een vrouw met een jongen en een meisje. De foto's zijn in daguerreotypie.

Op de achterzijde van het tweede portret is reclametekst geschreven door de uitgever/fotograaf H.G. de Boer, Amstelveld 5 te Amsterdam

De datering is ca. 1850 - ca. 1900 de portretten zijn 21.5 cm bij 17.5 cm.

Daguerreotypie is een vroege fotografische methode, uitgevonden door Louis Daguerre in de eerste helft van de 19e eeuw.

Het procedé werd in 1839 door de Franse overheid aangekocht en Daguerre wordt sindsdien als de 'officiële' uitvinder van de fotografie beschouwd. Om het nieuwe procedé bekendheid te geven, gaf Daguerre een boek uit: "Historique et description des procédés du daguerréotype et du diorama". Deze handleiding maakte de daguerreotypie voor iedereen toegankelijk.

Bij daguerreotypie wordt een gepolijste, verzilverd koperen plaat gebruikt. Deze wordt lichtgevoelig gemaakt met jodiumdampen. Deze levert na blootstelling aan kwikdampen (ontwikkelen) positieve, spiegelende beelden. Het beeld wordt gefixeerd in een zoutoplossing, en dan afgespoeld met water. Deze beelden waren destijds gedetailleerder dan de eerdere procedures. Doordat er geen negatief wordt gebruikt, zoals bij het hedendaagse procedé, was het niet mogelijk om meerdere afdrucken te maken. Een daguerreotypie is daardoor uniek.

Daguerre maakte rond 1837 de eerste goede scherpe foto. Vanwege de hoge ontwikkelingskosten moest Daguerre zijn kostbare patenten duur verkopen, en ook door de ingewikkelde apparatuur was fotografie aanvankelijk alleen mogelijk voor welgestelden. In de jaren zestig verdween de daguerreotypie van het toneel. Vanaf dat moment werd gebruikgemaakt van de calotypie, de voorganger van het fotograferen met een negatief.